

vestnik

"MESSENGER" GLASILO ZVEZE SLOVENSKIH DRUŠTEV V AVSTRALIJI

LETNIK XXII, ŠTEV. 4—5

Registered for posting as a periodical Category "B"

APRIL—MAJ 1977

Published by:
Slovenian Association, Melbourne
P.O. Box 185 — Eltham, Vic., 3095
Address for Sydney:
Slovenian Association, Sydney
P.O. Box 93, Fairfield, NSW, 2165
Telephone:
Melbourne: 459 8860
Editor:
Marijan Peršič
Set up and printed by:
Polyprint Pty. Ltd.
Price — cena:
20c
Annual subscription — letno:
\$2.00

OTROCI, DAJTE ME V "DOM"!

Nikoli bi ne bila verjela, da si bom na starost želela stran od svojih otrok . . . Je to človeško? Da. Je to materinsko? Ne.

In zato se ji čustvo, ki jo pretresa, zdi grozljivo kot bogokletje. Če bi jili v letih, ko je malodane sleherni dih posvečala sreči svojih otrok, vsi vedeži sveta prerokovali, kar je prišlo, bi jih zavrnila kot norčave šaljivce. Zdaj, ko je uresničeno, pa je nesrečna kot grešnica brez krvide.

Ko se je gnala za njihov boljši kos kruha, boreč se z možem, ki bi jih bil rad hitreje in ceneje potaknil v poklice, mu je zmeraj ponavljala že stotkrat odvito lekcijo: Po najini volji so na svetu, torej sva dolžna storiti zanje vse, kar moreva, in če hrepene po šoli, naj študirajo, četudi s tem pritrgujeva sebi . . .

Nekega dne je bilo otroške "vojne" med možem in ženo konec, otroci so doštudirali in se poženili. Ko sta ostala sama in je žena možu obetala za starostni oddih obilno "jesensko cvetje", je moža na hitro pobrala smrt kadar nepričakovana slana.

Mama ne sme živeti sama, preveč bo žalovala; čeprav sta se veliko prerekala zaradi nas, ga je vendarle imela rada in zdaj, ko si natihem očita, da je premalo skrbela zanj, jo lahko na lepem najdem mrzlo, so se menili otroci in sklenili, da jo prevzamejo v skupno oskrbbo. Naj bo doma pri vseh! Kadar se ji bo zahotel, se bo začasno odselila k drugemu, trejemu in četrtemu, potem pa spet od začetka . . .

Nikar! Star človek je nadložen in tečen. Naveličali se me boste in zato je bolje, da ostanem na svojem. Saj vas bom obiskovala ali pa vi mene — tako bo najbolj prav, verjemite mi.

Mama, ne žali nas! Vse življenje si se gnala za nas, zdaj pa naj bi te prepustili samoti . . . Tako naj bo, kot smo rekli.

Preveč ste skrbni in prelepo mi bo . . . , se je končno vdala z rahlim strahom v srcu, da se za vedno poslavljaja od neodvisnosti.

Začela je pri mlajši hčeri, učiteljici glasbe. Zmeraj je je bil en sam smeh in poskok, zato jo je najprej potegnilo k nji. A še preden se je dobro zasidrala, je začutila, da je zet ne mara. V verskih nazorih sta si bila navzkriž. Fanično je izkorisčal tudi najmanjšo priložnost, da je pred obema in otrokom smešil vse, kar je verskega. Nenehno je drezal v sršenje gnezdo in izzival hudo kri, hči pa je obvisela med dvema ognjema . . . To je mater kmalu zagrenilo življenje pri najbolj sončnem otroku.

Če res moraš iti, toda verjemi, da mi je žal . . .

Odselila se je k sinu, inženirju gozdarstva. A kaj, ko je bil večidel zdoma. Naprej in naprej sami odhodi, kontrole, posveti . . . S to snaho pa nima sreče kakor ne z zetom. Njena potratnost in zapravljenost sta na mater, vajeno varčenost, delovali, kakor bi jo nekdo boso podil po črepinjah. Sinov denar se ji je smilil, pa se ni mogla premagati, da bi kaj ne priponila. Beseda je dala besedo in začeli so se spopadi . . . Sin je večkrat potegnil z materjo, še večkrat pa je moral pritegniti ženi.

— Ne, si je rekla mati, tu nimam več, kaj iskat, če nočem razdreti gneza . . . In se je poslovila.

Odšla je k drugemu sinu, uglednemu pravniku. Tudi njegova žena je pravnica. Oba sta jo obsipala s prijaznostjo, toda kaj ji pomenijo utrinki prijaznosti, če pa je dolge ure in dneve prepuščena svoji sobici, medtem ko mlada dva odhajata "ven" ali pa sprejemata družbo, v kateri ona kot preprosta žena nima kaj početi. Začela se je počutiti kot nuna v celici. In nekega dne so se začeli bolezenski problemi.

— Nočem vama biti v breme, saj nimata časa ukvarjati se z mano . . .

In je odšla k starejši hčeri, medicinski sestri, češ da bo tam zdravstveno bolj na varnem. Skušala je poprijeti to in ono v gospodinjstvu, malo, da si prežene brezdelni dolgčas, še bolj pa iz želje, da pomore hčeri. A kmalu je zet začel pri mizi pedantno ogledovati posodo in pribor. To je počel vsak dan očitnejše in z glasnejšimi pripombami.

— Kaj sem res tako nesnažna? je prepadno vpraševala mati.

— Eh, pod mikroskopom bi že kaj našel, jo je branila hči.

— Če že hoče pomivati, naj to dela z očali, ona pa tega noče. Meni se taka posoda gnusi!

Mati je začutila, da zetov gnus velja njej. Težko jo gleda v stanovanju. Spomnila se je, kaj je govorila otrokom o starostni nadložnosti. Kaj bi zdaj dala za izgubljeno neodvisnost! Rada bi se vsem umaknila. Odšla bo v dom počitka . . .

Ko so ji otroci prišli čestitati za rojstni dan, jim je zaupala svojo željo.

— Kaj? V "dom" hočeš?

— Res, otroci, dajte me v dom!

— Tja pa ne! Če te pustimo, bomo že prvi dan ljudem v zobeh; štiri otroke ima, vsi v takih poklicih, pa so jo — nehvaležni brezsrečneži — vtaknili

v "dom", kjer čaka na smrt . . . Ne, mama, to misel si kar izbjij iz glave! Kaj te nimamo radi?

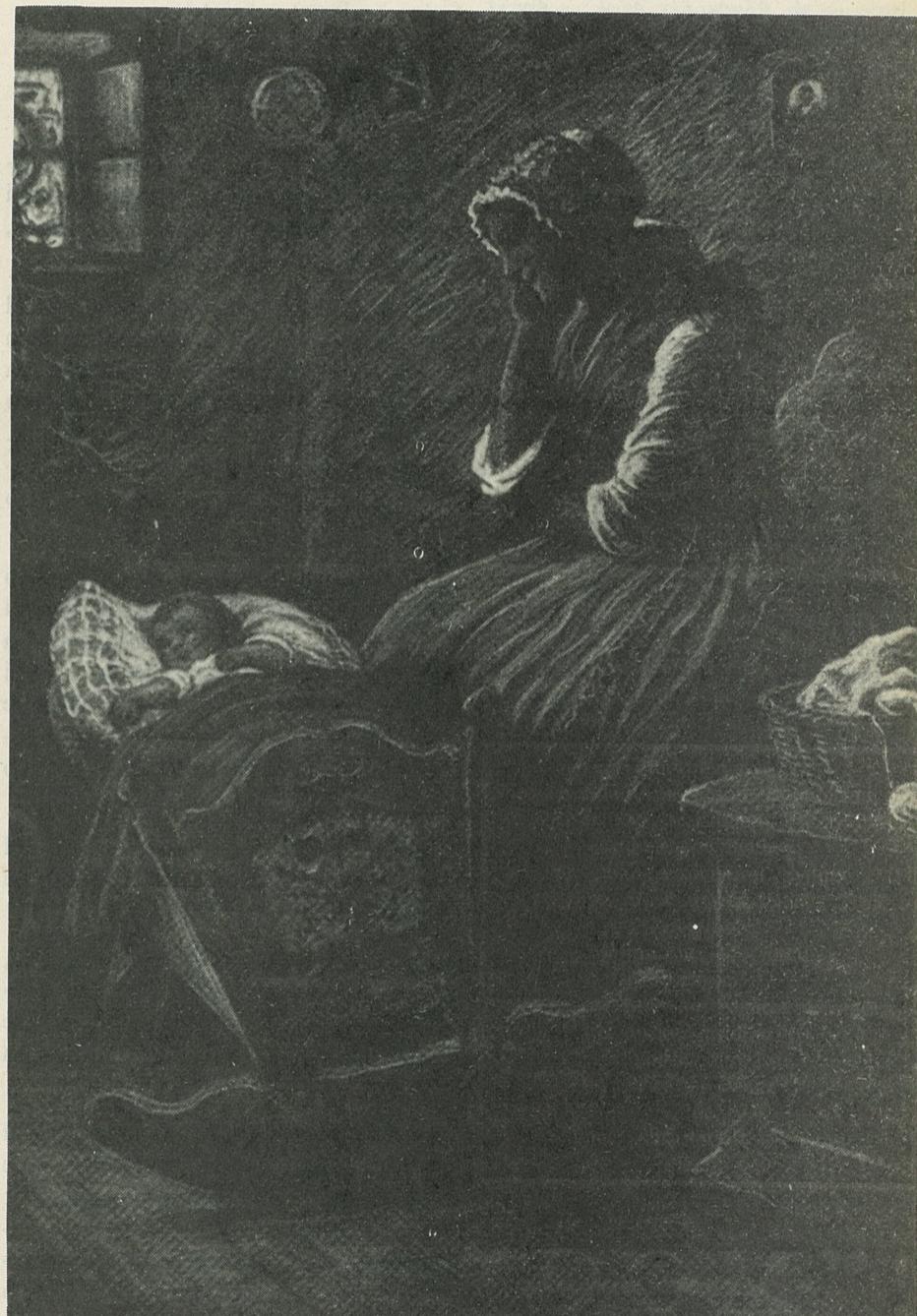
— Vi že, toda zdaj o sebi več ne odločate sami!

Hotela je reči še tole: Zdaj tega ne razumete. Šele ko se boste znašli v mojih letih in mojem položaju, vam bo jasno, kako je ostarelemu roditelju

pri srcu, če mora otrokom na ljubo žrtvovati še zadnji konček svobodne volje, če bi se iz gneče bridkosti rad umaknil v senco miru.

Nič ni rekla. Svojo misel je pogoltala z zatajeno solzo.

Kdo ve, če ne bo ta žrtev težja od vseh v njenem življenju . . . (Družina) J.L.

IVAN CANKAR:

MATI, KI NAM JE DALA CANKARJA . . .

"Moja mati je bila kmečki otrok; rasla in dorasla je kakor cvet na polju. Ko se je možila, ni znala ne brati in ne pisati. Obojega se je učila šele tedaj, ko smo otroci dorščali; bedela je ponoči, da bi je nihčne ne videl. Pisala je z neokretno roko, črke so bile zelo velike; ali še zdaj se spominjam, da je bila njenja slovenščina lepa in čista in da nam je popravljala besede. Ko smo se naučili brati in pisati, smo pričeli s slovnico in težavnimi računi. Mati se je vsega učila z nami . . ."

60 LET OD MAJSKE DEKLARACIJE

Eden redkih važnih dogodkov v uborni politični zgodovini Slovencev je takozvana Majska deklaracija.

V času, odkar smo z izgubo svojih knezov in Karantanske države izgubili tudi svojo svobodo, ima naš narod le pičlo število podvigov, na podlagi katerih lahko ohranja in krepi svojo narodno zavest. Saj Prešeren v stihih Sonetnega vanca tudi tarna nad tem:

"Viharjev jeznih mrzle domaćije
bile pokrajne so, kar, Samo
tvoj duh je zginil . . .
... od tod samo krvavi punt poznamo,
boj Vitoveca in ropanje Turčije . . ."

Prav zato bi nam morali biti oni redki dogodki, ki so bili stepni kamni do dokončne svobode toliko bolj poznani. Še več, morali bi jih obujati in njih pomembnost predociti našim bodočim generacijam, da bodo znale ceniti prizadevanje naših prednikov, da bodo vedele, da slovenski narod ni samo od včeraj, nego, da ga je rodila trdna vztrajnost in neupogljiva vera v njegov obstoj.

Majska deklaracija je eden teh stepnih kamnov na poti k priznanju pravic in suverenosti našega naroda.

Leta 1917-tega, v tretjem letu prve revolucije je zrušila rusko carsko dijskotovne vojne, ko je na vseh bojiščih nastijo, a v Avstro-Ogrski državi, kamorja bila še v polnem teku so se v mor je tedaj pripadal naš narod, je zaledju že kazale prve razpoke v strukturah tedanjih cesarstev. Februarska pritiskom in prvkrat po pričetku sve-

tovne vojne sklical sestanek parlamenta na Dunaju.

Slovenci smo skupno z ostalimi slovenskimi narodi habsburške monarhije izrabili to priliko, da izpovemo zahtevi po svoji samostojni narodni državi. Slovenski poslanci, ki so bili povezani z ostalimi jugoslovanskimi poslanci v "Jugoslovanskem klubu" so sestavili izjavo, katero je 30. maja 1917 prečital predsednik tega kluba, slovenski politik, dr. Anton Korošec. Ta deklaracija zahteva, da se "na temelju načela narodnosti in hrvaškega državnega prava vse teritorije Monarhije, na katerih žive Slovenci, Hrvati in Srbi ujedinijo pod žezlom habsburško-lotarinške dinastije v eno samostojno, od gospodstva tujih narodov prosto in na demokratski osnovi zgrajeno državno telo."

Tej deklaraciji, čeprav je še precej oprezena vsebine, se lahko pripisuje važnost radi tega, ker ima državnostni pomen — saj je bila podpisana od vseh tedanjih jugoslovanskih poslancev in prečitana na podiju državnega parlamenta — in pa kar je v svojo podporo pokrenila spontano gibanje Slovencev, kakršnega še nikoli popreje ne beležimo v svoji zgodovini.

To gibanje je presenetilo celo same politike, ki so deklaracijo zasnovali. Začetkom so prihajale samo izjave soglasja s strani posameznikov. Kmalu pa so vse slovenske občine na Kranjskem, Štajerskem in Primorskem pričele zbirati podpise solidarnosti. Šele sedaj so se nemški krogi zavedali nevarnosti tega gibanja in ga pričeli dušiti s samo delnim uspehom predvsem na Koroškem. V protitež nemškemu pritisku je bila v podporo Majske deklaracije v Ljubljani dne 15. septembra 1917. podpisana takozvana Ljubljanska izjava, kateri na celo se je postavil tedanji ljubljanski škof dr. Bonaventura Jeglič. To Ljubljansko izjavo, katera je bila narodu za vzugled in podporo so podpisali za obe tedanji glavni politični stranki dr. Ivan Tavčar in dr. Triller (za napredne stranke) ter dr. Šušterčič (za Slovensko ljudsko stranko). Z Ljubljansko izjavo se je ves organizirani slovenski živalj postavil kot eden za Majske de-

klaracijo. Izjave v podporo so potem kar lile obema voditeljima tega gibanja, dr. Janezu Kreku in dr. Korošcu.

Morda najpomembnejši del tega gibanja je bilo udejstvovanje našega tedanjega ženstva; saj moški so bili v glavnem raztreseni po frontah. Narodno ženstvo je bilo zato tisto, ki je organiziralo masovno pobiranje podpisov v podporo in 25. marca 1918. leta je zastopstvo slovenskih žena in deklet, pod vodstvom dr. Franje Tavčarjeve izrocilo v Ljubljani dr. Korošcu okoli 200.000 podpisov.

Za tiste čase, ko sta bila vloga ženske in njen vpliv na politično dogajanje še zelo omejena, je ta podvig slovenskega ženstva skoro edinstven in bi prav gotovo zaslužil tudi temu primerno večjo pozornost komentatorjev naše zgodovine.

To veličastno gibanje, ki ga je sprožila Majska deklaracija je bilo potem podlaga za osnivanje Narodnega sveta, oklic nezavisnosti in prve slovenske narodne vlade na 29. oktobra 1918.

Uradna Jugoslavija Majske deklaraciji niti v času med obema vojnami, niti sedaj, ne posveča posebno pozornost. Dejstvo, da se Slovenci tedaj še niso odrekli habsburški dinastiji seveda ni moglo biti proslavljan pod Karadjordjeviči. Sedanje oblasti pa gledajo nanjo kot poiskus tedanjih slovenskih meščanskih slojev — buržauzije, da si ob podanih znakih razpadanja avstro-ogarske države zagotovijo oblast.

Naj bodo skriti motivi osnovačev Majske deklaracije kakršniki že, dejstvo je, da je pokazala, kako so se znale v interesu za svoj narod povezati različne plasti in struje našega naroda in kako močna je bila naša narodna zavest pri slovenski ženi. Zasnovevalji so ravnali spremno in premišljeno v možnosti tedaj obstoječih okoliščin in računali, da bodo v sklopu Avstro-Ogrske vsaj preprečili Italijanom osvojitev Istre in Dalmacije. Narod pa je kot eden bil za svojimi voditelji.

Z neopredeljenega stališča slovenstva lahko rečemo, da je pomembnost Majske deklaracije v tem, da je bila sprožila za do tedaj še nezabeleženo široki dvig slovenske narodne zavesti ter bila začetek dogodkov, ki so nam prinesli svobodo po stoletjih suženstva.

V slučaju prometne nesreče:

se posvetujte z

LAWSON MOTOR BODY REPAIRS

za kvalitetno popravilo Vašega avtomobila

DELAMO ZA RAZNE ZAVAROVALNICE

Vprašajte za: DARKO BUTINAR
ali: MARIO DELTOSO

Popravljamo in barvamo vsa osebna vozila,
tovornjake in avtobuse

15 LAWSON CRESCENT, THOMASTOWN, VIC. 3074

TEL. 460 4102

Ure: 8.30 — 6.00

NOVICE IZ SYDNEYA

PRIREDITVE, KI SO PRED NAMI

Verjetno bo ta številka Vestnika ravno v tisku, ko se bomo v Horsley Parku kot vsako leto na 8. maj, oz. na prvo nedeljo v maju, zbrali na praznovanje materinskega dne. Materam na prsih bo žarel tisti lepi rdeči nagač, ki je pri Slovencih vedno povezan s praznovanjem. Otroci v narodnih nošah bodo tekali sem in tja, dokler se ne bodo skrili za oder, ter z malce strahu čakali, da pridejo na vrsto, da zapojo, recitirajo in zaplešajo, vsak za svojo zlato mamo. Menda ni lepih nastopov, kot le ti, ko nastopijo otroci za matere.

Posebnost letnje materinske proslave pa bo nastop kar treh plesnih skupin. Eno pripravlja gospa Olga LAH, ter bo prvič nastopila, druga pa je Slovenska folklorna skupina pod vodstvom gospe Marije Košorok in učiteljem plesa gospodom Dragom Počačarjem, ki se je rada odzvala vabilu Društva. Slovenska folklorna skupina, otroci in mladinci je uspešno nastopila na triglavskem pirhovanju, kakor tudi na kmečkih ohcetih v Wollongongu. Odzvala pa se bo tudi vabilu verskega centra iz Merrylandsa, ter nastopila na verskem zboru etničnih skupin v Lidcombe, kjer bo predstavila s svojimi plesi Slovence. Živila folklora in plesalci, saj ko se zavrtite pridejo najlepše do izraza narodne noše. Prepričana sem, da bodo matere vesele vsega raja! Upam pa tudi, da bodo

plesalci vztrajali pri učenju narodnih plesov!

Poleg materinske prireditve, sta v maju na programu še dve društveni prireditvi in sicer v soboto 14. maja, ko vam Društvo pripravlja neko posebno presenečenje na področju glasbe. Niti za "Vestnik" niso hoteli izdati, kdo bo igral za ples, pravijo le "nov ansambel, ki v Horsley Parku še ni igral!" Kogar "firbec matra" kakor mene, gotovo ne bo manjkalo....

V nedeljo 22. maja paste vabljeni na "KABARE VEČER", ki bo, kot običajno tudi nekaj posebnega. Igral bo ansambel "Srebrne strune", ki je pred kratkim izdal svojo prvo samostojno ploščo, za kar jim iz srca čestitamo in želimo še veliko uspelih nastopov in zagotovo še kakšno ploščo. Kot smo zvedeli jih lahko dobite na prodaj pri sestrarji v Merrylandsu. Najtorej v vaši diskoteki ne manjka plošča našega ansambla.

V juniju pa bo prva prireditve v nedeljo, 12.6. imenovana "BENEŠKA NOČ". Tudi takrat bodo igrali člani ansambla "Srebrne strune".

Prisrčno vabljeni na vse prireditve vašega Slovenskega Društva, ki vam običajno okusno hrano, dobro pičajo in solidno postrežbo na vseh prireditvah.

Danica

PRIREDITVE, KI SO ZA NAMI

Odkar so si mladinci SDS uredili prostore v stari hiši v Horsley Parku jo tudi kar pridno uporabljajo za svoje disco-ples. Ponovno so se zbrali v soboto 26. marca. Predsednik mladinske organizacije Zdravko Tomažin pravi, da so pričakovali več obiska, da pa je med mladinci velik problem glede prevoza v Horsley Park in spet domov. Kdor more pa rad pride. Zdravko si želi, da bi starši imeli več posluha za več vredno kot to, da se mladina zbira v več vredno kot to, d ase mladina zbira v slovenskem središču. Morda se tega starši, kakor tudi odrasli nasploh premalo zavedajo. Na mladini je tisti veliki jutri, ki ga čakamo! Zato, stopimo korak bliže mladini, prisluhnimo njihovim težavam, željam in potrebam, kajti nekoč se nam bo obrestovalo. Nikar samo ne nergajmo, če niso po plesu za seboj pospravili hiše, če so bili preglasni itd. Pri mladih, dobra beseda veliko zadeže. Skušajmo jim jo dati!

HLAPCI

V soboto 30. aprila je dramska skupina Triglav ponovila Cankarjevo dramo "Hlapci", v Poljski dvorani, Canley Vale. Žal tudi na reprizi ni bilo želenega obiska, saj je v dvorani sedelo le približno 60 gledalcev. Morda je temu vzrok slaba oz. nezadostna reklama, ali pa zgolj nezadostno zanimanje naših rojakov za kulturne prireditve.

"Hlapce" pa si je prišla pogledat cela dramska skupina Slovenskega društva, kajti, če sam igras, moraš videti, kako igrajo drugi. Če bolje, se česa naučiš, pa veš, da sam ne smeš tako, pa je tudi dobra šola. V glavnem pa, kot slišimo so bili igralci SDS z igralci Triglava zadovoljni in jih kar pohvalijo, da so težko dramo, kar "dobro skoz zbasali". Žal pa je tudi njim, da ni bilo večjega obiska, saj sami najbolje vedo, kako neprijetno je igrati pred napol prazno dvorano. Za vse prisotne je bil sobotni večer v Poljski dvorani prijeten.

WOLLONGONG KMEČKA OHČET

Slovenski klub Planica iz Wollongonga je tudi letos zbral "korajžo" za organizacijo Kmečke ohcet, ki zahaja ogromno organizacijskega dela. Letos so se na star slovenski način poročili trije pari: slovenski, makedonski in nemški par. Povorka po glavnih wollongongskih ulicah, katere se je udeležilo tudi veliko število narodnih noš Slovenskega Društva, je bila veličastna. Škoda je le ta, da je bila dvorana premajhna, da bi sprejela vse goste, ki so prišli tako od zelo daleč, ter so želeli ne samo videti, pač pa biti tudi deležni dobrota, ki jih na nobeni ohceti ne manjka. Čestitamo klubu Planica za veliko delo, ki nam je vsem v ponos in upomo, da ta Kmečka ohcet ni bila zadnja in da bomo pri prihodnjih, z veliko več razumevanja, tudi SLOŽNO POMAGALI.

Verjemite, da vas občudujemo in da ste nam za vrgled!

Danica

YOUTH CLUB

The current members of the committee are:

Tony Tomazin, President (man behind the scene);
Jason Gomboc, Vice-president (Boss of work force);
Erika Gomboc, Asst. to President (a lot to say to the President);
Boris Muha, Treasurer (commoner);
Sue Kern, Secretary (know how to type well);
Henry Stariha, Director (e.g. in charge of equipment);
Mark Stariha, Asst. to Director (Musicians Hysteriosis);
Frank Marmor, Functioner (Musicians Hysteriosis);
Brigit Bedernjak, Public Relations (person with all the fuss).

Iris Basioli, an active Committee member, unfortunately had to resign, because of educationl reasons, (teacher's scholarship), she was replaced by Frank Marmor.

It was decided to appoint Brigitte Bedernjak to Public relations, which plays a very important part in future of Club. It is a new section formed of which she is in charge. It is a long way to go and our future seems good. We intend to establish a creative Social Scene, outings or trips, dances organised, provide facilities and materials, which may be of benefit to the Club (e.g. sporting and sound equipment). We will try to preserve as much of the Slovenian culture as possible, thus making the parents feel happy. In return we like to see parents giving their moral and physical support, involving themselves in the Youth Club projects where possible, so that they too feel that they have preserved what they care for.

PRESIDENT'S PERSONAL MESSAGE:

I hope, that the Club will be expanded according to plans and progress socially and attract more people and hope to get parents to provide moral and physical support. I am sure that a majority of us want to be socially active, and yet I hope that majority can provide their support in our success.

Most of the Committee members have contributed fantastically and I am to be part of them, together making one group, everyone doing outstanding work to their abilities. Everyone in the Committe has a different role to play and together we make one group acting on behalf of the Slovenian Youth Club Sydney.

A new SDS Youth Club formed, bigger and more prosperous in the future. The future will provide more active social life and activities and with common strength we will solve problems which will lie ahead.

Boris Muha, SDS Youth Club

RADIO 2EA — SYDNEY

S prvim julijem 1977. se bo ABC končno usmil etničnega radia 2EA, ki bo moral pod ABC spadati že najkasneje s 1. marcem. Kar lepo se gremo slepe miši. Vse kar uredniki oddaj zvedo je potom časopisov, osebno pa jih nihče več ne obvešča. Verjetno bi kdo preveč zardeval, če bi jim pokazal osebno, pa je tudi bolje da se ne . . .

Do 1. julija je urnik slovenskih oddaj sledič:

18., 22. ter 26. in 30 maj;
3. junij, 7., 11., 15., 19., 23. ter 27. julij.

Oddaje so na sporednu vsak četrti dan od 7—8h zvečer s ponovitvijo naslednje jutro od 7—8h. Upamo, da jih še vedno radi poslušate!

DOBA ZABLUD IN NARAŠČAJOČEGA KRIMINALA

Kot v nobenem drugem primeru, beležimo z vsakim letom višje in višje kriminalne rekorde. V prvih 96-tih dneh tega leta smo zabeležili samo v Melbournu rekordnih 100 "hold-ups" (roke kvišku), v melbournških bankah. To bi ne bilo prav tako zastrahujoče, če bi se ves kriminal omejeval zgolj na "hold ups" bank; vemo pa, da so kriminalci nič manj podjetni tudi na drugih področjih: Posilstva, umori, vseh vrst roparstva in končno umori na cestah.

Ob Veliki noči nas je zajel pravcati val kriminalnih dejanj na vseh področjih, ki naj se nekako odražava z zrcalu "permisivnega" gledanja družbe na do-gajanju okoli sebe.

Velikonočni rekordi: smrtni rekordi na naših cestah, pretepi in nasilja, tativine in požigi, vlomi v tovarno, podjetja in zasebne hiše, umori iz znanih in še nepojasnjениh razlogov . . .

Melbourne je na tem, da pridobi vzdevek Chicaga.

V Viktoriji nimamo dovolj policije, imamo pa apatično vlado, ki nekako noče videti tegob večine njenih mirnih prebivalcev.

Povprečen opazovalec bi pričakoval, da bo ob sedanji eksploziji kriminala, Vlada Viktorije potegnila za alarmno ročico in zares nekaj podvzela, da bi prenehala ta nasilstvo. Pričakovali bi, da bodo sodišča novemu valu kriminala sodila vzgledno, se pravi drastično, nevspodbudno za nove podvige kriminalcev. Pričakoval bi celo, da se bodo avtorji obstoječega penalnega sistema zbrali, da bi revidirali svoj prejšen mehek prijem do kriminalnih dejanj. Pričakoval bi, da bodo psihologi, socialni delavci, kriminologji in skraka vsi, ki se ukvarjajo s vprašanjimi kriminala, sedli k skupni mizi z odgovornimi predstavniki vlade in se pogovorili, kaj je storiti, da bi zaježili naraščajoči val kriminala.

Znano je, da so doslej vsi, od socialnih delavcev, psihologov do kriminologov izražali več simpatij do kriminalcev, kakor do njihovih žrtv. Držali so se nekako načela, da se vsako kriminalno dejanje da pojasnititi s tem ali onim vzrokom.

Vzemimo primer: odgovoren minister naše vlade se je pred časom pobahal, da imamo danes v viktorijskih zaporih manj obsojenih, kakor smo jih imeli pred nekaj leti. Predsednik viktorijske vlade, Mr. Hamer, nam je tudi povedal, da imamo danes več policije, kakor smo jo imeli pred leti. Oba sta se s številkami pobahala! Vendar, številke so relativne, pogojene na številčno stanje prebivalstva in najvažnejše, pogojene so na takozvanem permisivno, nediscipliniranu družbo.

Vsekakor, naša vlada nas hoče pomiriti s stereotipnimi številkami, za-

kriva pa si oči pred sociološkimi reformami, pozablja na nujnost sprememb, ki bi v obstoječi permisivni družbi vsaj nekako zaježile pohod kriminala.

Reforme cestnih prekrškov, reforme seksualnih prekrškov in še druge reforme bi, če izvzamemo klasičen kriminal, v veliki meri pripomogle k izboljšanju stanja. Naj omenim še to, da bi bila potrebna vzgoja ljudi, ki bi ne videli kriminala v zgolj v simbolični luči nekakega Ned Kellyja. Kriminal raste iz majhnega navzgor! In še to: Tudi Ned Kellyja so že danes napravili heroja!

Kaj pa naša policija? Je dovolj številčna in organizirana, da bi zatrla kriminal? Težko bi pritrtilno odgovorili. Zares: od časa do časa pada tudi nanjo senca n.pr. Beach Inquiry (vrtanje v prekrške policije po Mr. Beachu), vendar to so zares samo posamezni primeri, ki bi se jim ne mogla izogniti še tako strogo disciplinirana policija. Po izjavi Sekretarja policijskega sindikata za Viktorijo, Mr. Rippona, je primer Beach Inquiry zaradi pokazal s prstom na lokalizirane slabosti policije, vendar še bolj pa je psihološko vplival na policijo kot tako v celoti. Pravi, da je demoralizacija policije očividna po tako porazni publiciteti v tisku in mediji. Iсти predstavnik policije tudi meni, da so pogoji, v katerih naša policija deluje, dokaj nerožnati. N.pr. policijski uslužbenec ne prejme nadurne nagrade za svoje delo, če jo opravi, in tudi osnovne plače policistov so znatno izpod tistimi, ki jih za približno enakovredno delo prejemajo drugi državni uslužbenci. Zatorej nič kaj vspodbudnega za rekrutacijo novih sil v policijo!

Nezadostna in pomanjkljiva organizirana policija pa bi ne smela do kraja obrazložiti tegob današnjega časa. Vzrok novega kriminalnega vala korenini v naši družbi sami, korenini v naši psihologiji. No, psihološko stanje naše družbe je že leta in leta prilagajal tisk, radio in televizija. Na dan, ko je predsednik vlade Viktoriji spregovoril o nevarnosti, če tolerantno sprejememo igro "bingo", nam je državna komunikacijska organizacija ABC sporočila, da je njena (od nas davkoplaca v plaćana) komisija že tri meseca angažirana v raziskovanju krivde ali nekrivde dveh notoričnih kriminalcev, ki so za zapahi. R. Ryan ter L. Ratten sta bila namreč obsojena zaradi nezaljubljenosti umorov!

Zatorej primer ABC organizacije sprejemamo kot s časom prilagojen poiskus, da bi se v televizijskih valovih še nadalje zibali v nova, še groznejša kriminalna dejanja.

k.

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

**SUNSHINE PAINTING SERVICE
PTY. LTD.**

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020

Tel. 311 1040, 311 8343

Lastnika: Jaka in Jim Korošec

Svoji k svojim !

NE POZABITE!

Ni vam treba kuhati kosilo ali večerjo vsako nedeljo! Pristna domača hrana vam je na razpolago v Domu SDM v Elthamu. Povabite še svoje prijatelje in odpeljite se na lep kratek izlet v prelep naravo in čist zrak. Ne bo vam žal in prišli boste še in še!

NAŠI AVTOMOBILI SO BILI ŽEJNI

Ali je zares blagor stotine vsekakor nekoliko prizadetih transportnih delavcev, ki prevažajo energetsko gorivo, upravičenih, da vse nas prikrajšajo z najnajnješim, tudi s kruhom in mlekom, da bi tako s stavko dosegli izboljšanje svojih delovnih pogojev. Kot znano, je stavka goriva trajala 13 dni.

Po 13-tih dneh so stavkajoči pristali na kompromis, da bi ne obveljala trma ene ali druge strani, ter da bi zopet prejemali svojo redno plačo. Očvidno pa je bilo, da so na kompromis pristali, ker jim je grozila državna ali federalna intervencija; federacija je ponujala vojsko, ki bi za najnajnješje primere dostavljal gorivo, medtem ko je vlada Viktorije govorila o policiji, ki naj bi opravila prav isto, kot je predlagala federalna vlada. Državna vlada jim je obenem tudi nakazala "Emergency" zakon, ki naj bo tudi v bodoče postavljal izven zakona podobne prijeme sindikatov, ki bi hoteli družbo prikrajšati z najnajnješim.

Zanimivo je podčrtati, da ob tej stavki nismo bili vsi enako prizadeti. Kdor je imel veze in denar, mnogo denarja, se je nekako znašel. Na dom si je dostavljal vse potrebno kar sam, čeprav je gorivo na črno pripeljano iz NSW kvotiralo kar petkratno ali več: Poročila dnevnega tiska so omenjala cene gorivu med 3 do 7 dolarjev za galon.

AMERIČANI NAS SVARIJO PROTI ZMRZOVANJU CEN IN PLAČ

Znano je, da se je naša vlada odločila za zmrzenje cen ter naših plač. Skratka, odločila se je za nekaj, kar drugim industrializiranim deželam pred nedavnim ni uspelo. Poiskusili so Američani, Nemci in drugi narodi, vendar brez uspeha. Cene in plače so ponorele, po ukinitvi dekreta!

Pravzaprav pa nam, ko to pišemo, še ni znano, če se bo ta prijem federalne vlade dejansko uveljavil, ker mu stoji nasproti močna opozicija sindikatov in drugih skeptikov.

Kakorkoli. Kmalu bomo videli. Dotlej sprejmimo na znanje prominentne ustanove The Morgan Guaranty Trust Co. svarilo, ki je dokaj detaljiralo v negativnih posledicah, ki bi jih zmrzovanje zapustilo.

NEKAJ KORISTNIH NASVETOV

Kadar se nam sprimeta dva kozarca in ju ne moremo ločiti, napolnimo notranjega z mrzlo vodo, zunanjega pa potopimo v vročo vodo. Zlahka ju bomo spravili narazen.

Sledove kemičnega svinčnika odstranimo s pralnega blaga tako, da dregnemo madež s krpico, namočeno v 90-odstotni spirit. Krpico večkrat zamenjamo, drgnemo, dokler ne ostane le še sled madeža, nato tkanino operemo.

Pletene košarice, podstavke in podobno pomladimo ter očistimo s soljo. Pripravimo močno raztopino soli in vode ter z njo skrtačimo košarico.

VELIKONOČEN POKOL NA CESTAH

Nad sto mrtvih, stotine ranjenih ter materialna škoda uprizorjena na avstralskih cestah ob velikonočnih praznikih se nekako grotesko reži v nas, "nemočne", da bi nekaj storili, kar bi znatno znižalo katastrofne žrtve cest. Spoznavamo, da je desetletna vojna v Vietnamu, grozna, kot je bila, pomenila pravcato zaščito mladih življenj. Ob vsej grozi hkrati beležimo, da med nami ni Velikana, ki bi vsaj uprizoril, recimo nekakšen moratorij tipa J. Cairns, ko se je šlo za vietnamsko pobiranje naših mladih življenj. Politiki vseh partij se tega perečega problema nekako previdno izogibajo, kajti nihče se ne bi rad zameril nikomur.

Kar je bilo storjeno doslej — obvezni sedežni pasovi ter na licu mesta testiranje alkoholne količine v kriji vozačev — še ni prineslo zaželenega rezultata. Fatalni karamboli se dogajajo več ali manj zunaj mesta, na ožjih cestah, zaradi vpliva alkohola in drznosti mladincev. Zaradi razširjenosti takih cestič v Avstraliji pa je zelo težko, da bi bila policija zares povsod prisotna.

Zatorej: potencialno slabe, držne in izsiljevalne voznike ni nič kaj težko videti tudi v mest usamem. Takim voznikom bi bilo treba odvzetti vozniško dovoljenje. Prav tako pa bi tudi lahko nekoliko pomisili na to, da bi slabi vozniki ne vozili visokohitrostnih avtomobilov. Še in še bi se lahko naštevali, kako in kaj . . .

AVTOBUSI NA TELEFONSKI VPOKLIC

Načrt, da bi na telefonski vpoklic prikeljal avtobus in nas odpeljal v zaželeno smer, se po izjavi sekretarja TRB, bliža k uresničitvi. Zaenkrat naj bi taki mini avtobusi operirali v zapadnih predelih Melbournia in na področju Lilydale. Če pa se bodo ti poskusi obnesli, zagotavlja sekretar TRB, bo podoben servis vpeljan še na druge področje mesta.

KONČNO POMOČ VLADE

Minister za Immigration and Ethnic Affairs v Viktoriji je povabil etnične grupe Viktorije naj zaprosijo za finančno pomoč, katero njegovo ministerstvo podeljuje za delo med imigrantmi. Ta pomoč je posebno namenjena za udejstvovanje, ki je v skladu z nameni ministerstva.

"Kljub temu, da so sredstva ministerstva trenutno omejena, bo vlada stremela za tem, da bodo vse organizacije imele iste možnosti", je dejal minister Jona.

Do sedaj je bilo podeljeno \$5000 Svetu malteške skupnosti za obnovo njih prostorov in nabavo pisarniške opreme. Italijanska "Co-As-It" je dobila že tudi \$2000 za razširjenje svoje knjižnice in za študij o problemih emigrantov.

LOGIKA PIVSKIH BRATCEV

Če piješ, se opijaniš.
Če se opijaniš, zaspis.
Če zaspis, ne grešis.
Če ne grešis, greš v Nebesa.
Zatorej pijmo, da bomo šli v Nebesa!

Ljudje so zares smešni: Kupujejo stvari, katere jim sploh niso potrebne. In to samo zato, da bi se z njimi podržali pred ljudmi, katerih sploh ne marajo.

NOVICE IZ SLOVENIJE

PREŠERNOVİ NAGRAJENCI 77

V dvorani Slovenske filharmonije v Ljubljani so podelili Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada za leto 1977.

Prešernovo nagrado so prejeli: univerzitetni profesor Boris Kobe za arhitekturo, slikarstvo, oblikovanje spomenikov, knjižno ilustracijo in pedagoško delo; arhitekta Branko in Ivan Kocmut za arhitektonike in urbanične rešitve mariborske regije pesnik Lojze Krakar za pesniško zbirko "Nekje tam čisto na robu"; slikar Miha Maleš za grafični, slikarski in ilustracijski opus; režiser Igor Pretnar za filmski opus in še posebej za režijo filma "Idealist"; primabalerina Tatjana Remškar za baletno in umetniško ustvarjalnost; skupina: Jože Babič, Polde Bibič, Darijan Božič, Beno Hvala, Primož Kozak, Peter Skalar in Matjaž Vipotnik za izvedbo "Hlapca Jerneja" na osrednji proslavi ob 100-letnici Cankarjevega rojstva.

Nagrajeni Prešernovega sklada so: Hubert Bergant za izvedbo Bachovih

orgelskih del, pisatelj Vlado Habjan za roman "Trotamora", kipar Tone Lapajne za samostojno razstavo v Ljubljani 1976, Janez Marinček in Konč Steinbacher za ustvarjalne dosežke na področju risanega filma, koroški književnik Valentin Polanšek za pesniške zbirke v zadnjih letih, igralka Majda Potokar za vlogo Rachel v drami "Živite kot svinje", skladatelj Milan Stibilj za skladbo "Xystus", režiser Zvone Šedlbauer za režijo Vedenkingova "Pomladnega prebujanja" in za Ardenovo delo "Živite kot svinje", režiser Anton Tomašič za televizijsko režijo "Vrnitev", slikar Janez Vidic za samostojno razstavo v Mariboru 1976, prevajalka Radinka Vrancič za prevod Proustovega romana "V senci cvetočih deklet", fotoreporter Joco Žnidaršič za umetniško fotografijo in skupina arhitektov (Zala Dobnik, Hugo Porenta, Milan Štrukelj, Alenka Velkavrh in Jože Dobrin) za arhitektonike rešitve v vgojnovarstvenih zavodih.

VISOKA ŠOLSKA VZGOJA

Če so številke, ki jih je objavila prestižna "Yugoslav Review" točne, je visokošolska vzgoja v Jugoslaviji v primeri z drugimi državami silno razmehnjena.

Na Univerzah je število slušateljev izredno visoko, saj jih pride 160 na vsakih 10.000 prebivalcev. V Franciji jih je napr. 123, v Veliki Britaniji 92 in na Čehoslovaškem 91.

V šolskem letu 1975/76 je bilo na visokih šolah Jugoslavije vpisanih 391.801 študentov. Od teh jih je bilo 241.055 rednih, ostale pa so bili izredni; to so taki, ki so že zaposleni, se jim ni treba udeleževati vseh predavanj in morajo sami plačati vse stroške.

V Jugoslaviji imajo 296 zavodov visokošolske stopnje, na katerih se usposabljam za kakih 300 profesionalnih poklicev. Od teh ustanov je 145 na stopnji univerzitetne fakultete, 14 umetnostnih akademij, 6 kolegijev in 131 visokih šol. Kolegij in visoke šole niso na ravni univerz, vendar med njimi ni dosti razlike.

Slovenske šole na Goriškem

Že nekaj let nazaj je opaziti, da število vpisanih v slovenskih šolah in vrtcih polagoma a vendar stalno raste. Leta 1970 je bilo v slovenskih šolah v goriški pokrajini okoli 500 učencev in dijakov, lani je bilo 1311, v letošnjem šolskem letu pa že 1379. Letos je v vrtcih 328 otrok, 12 več kot lani; v osnovnih šolah 553, dva manj kot lani; v srednjih šolah 498, 58 več kot lani.

Gledate šolskih stavb se v sami Gorici v letošnjem letu ni dosti izboljšalo. Stavbe, ki jih je že pred prvo svetovno vojno zgradil dr. Anton Gregorčič, so to Novi dom, Šolski dom in Mali dom v katerih so bile nastanjene vsa povojska leta slovenske šole, so morale le-te izprazniti. Nižja srednja šola "Ivan Trinko", klasična gimnazialicej "Primož Trubar" in učiteljiče "Simon Gregorčič", so naše začasno zavetje v veliki stavbi bivšega semeniča, le trgovski zavod "Ivan Cankar" je ostal še v starih prostorih v ulici Vittorio Veneto. Kako bo rešila goriška občina ta problem, je težko predvideti. Obnova starih poslopij ali gradnja novih stavb — prostori pa so slovenskim šolam nujno potrebni za razvoj in za sodoben pouk.

OBJEKTI V IZGRADNJI

V letošnjem letu bomo v Sloveniji gradili avto cesto od Ljubljane do Vrhnik, obalno cesto, hitro cesto skozi Maribor in Celje, predvidena pa je tudi elektrifikacija nekaterih pomembnejših železniških prog ter modernizacija signalno-varnostnih naprav, rekonstrukcija mejnega prehoda v Šentilju, v izgradnji pa bodo še nekateri drugi pomembnejši objekti. Tako dograjujemo nekatere ključne energetske objekte kot so jedrska elektrarna Krško, Šoštanj IV in hidroelektrarna Drava II.

ZAOSTRENA ODGOVORNOST

30. decembra lani je bila v Beogradu seja izvršnega komiteta predsedstva CK ZKJ na kateri so razpravljali tudi o položaju na jugoslovanskih železnicah.

Na seji so poudarili, da se nahajajo železnice v težkem gospodarskem položaju, ki ga bo potreбno hitro in učinkovito sanirati, hkrati pa so zaostrili tudi odgovornost vseh, ki so odgovorni za odvijanje prometa (slednji mora biti predvsem še bolj varen) na železnicah.

NAJVEČJA SLOVENSKA LADJA

Največji slovenski ladji je ime "Novo mesto". Je lastnina Splošne plovbe Piran, bila je zgrajena na Japonskem in je v nedeljo 11. decembra 1976 praznovala "botrijo". Bila je to velika slavnost, na katero je bilo samo iz Novega mesta povabljeno 60 gostov. Posadka v svečanih uniformah, darila iz ene in druge strani; za kapetana Slobodana Delaka posebni "admiralski" gugalnik, prigrizek; morje viskija in cvička.

Ta največja slovenska ladja je 180 m dolga in 28.4 m široka; tehta 7492 tone, naloži pa lahko 34804 ton tovora. Ko je polno natovarjena se ugrezne za 10.877. "Novo mesto" prepeljuje v glavnem sipljivi tovor. Ima pet skladišč, štiri dvigala, ki zmorejo od 8—15 ton. Glavni motor za ladijski pogon ima 11200 konjskih sil, pomožni motor pa 900. Glavni motor ima sedem cilindrov z notranjim premerom 760 mm. Največja hitrost je 17.30 vozov (1 voz = 1852 m) na uro. Zase vkrca ladja 1500 ton goriva, porabi pa pri plovbi 30 ton na dan, a v pristanišču okoli 3 tone. Ima 29 članov posadke, za katere vkrca 169.8 ton navadne in 117 ton pitne vode.

Je to ladja z najmodernejšo opremo. Vse je avtomatično. Celo paluba se pere sama. Vendar se posadka pritožuje, da je vse nekako miniaturno, ker je pač grajeno za ljudi japonske rasti.

Paluba je 15 m nad morsko gladino, vendar so jo ob razburkanem morju že često zalili valovi. Ladja je od 1975 leta bila že na Japonskem, San Franciscu, Avstraliji, Gvineji, Črnomorju ter skozi Sueški in Panamski prekop. Odkar je v slovenskih rokah je preplovila že 105.000 morskih milij.

Do nedavno ji je poveljeval najmlajši kapitan Ploidbe Piran, šele 31 let stari Slobodan Delak. Prav na dan botrije pa je Delak izginil. Iskali so ga vsepozd, tudi potapljače so uporabili. Slika pa se je spremenila ko so videli, da je zmanjkal tudi denar iz ladijske blagajne. Po več tednih iskanja se je kapitan Delak sam prijavil sodišču na Reki. Kot pišejo, si je po "botriji" najel avto in potoval križem Jugoslavije z "izposojenim" denarjem.

Verjetno je sedaj ladja prišla v bolj zanesljive roke in bo delala čast slovenskemu imenu.

**ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRAJSKIH,
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .**

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

**JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.**

209-215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel. 48 6656 — 48 8757

Postreženi boste v domačem jeziku

1,4 MILIJARDE ZA CESTE

Po podatkih republiške skupnosti za ceste je doslej kar 686.879 občanov in delovnih ljudi po Sloveniji vpisalo domala 1,4 milijarde dinarjev — kar je 150 odstotkov od načrtovanih 900 milijonov. Denar bo seveda porabljen za modernizacijo slovenskega cestnega omrežja.

DOKTOR VOJAŠKIH VED

35-letico ustnove Jugoslovanske ljudske armade so v Jugoslaviji pravili s celo vrsto prireditve. Ob tej priliki je bil podeljen maršalu Titu naziv Doktorja vojaških ved.

PODPISANI PROTOKOL

Jugoslavija je podpisala protokol, po katerem predvideva povečano trgovinsko izmenjavo s Sovjetsko zvezo. Povečanje naj bo desetodstotno, kar bi zneslo skupaj — 2,5 milijarde dollarjev.

FOTROŠNIK BO PLAČAL

S 1. januarjem letošnjega leta so se v Sloveniji podražili domači avtomobili za 5,5 odstotka na tovarniško ceno zaradi povišanja republiškega davka.

"Obljubljajo", da ta podražitev ne bo zadnja v letošnjem letu za domače avtomobile, saj pričakujejo tudi dvig tovarniških cen in povečanje zveznega davka na prodajo novih vozil. Vse bo plačal potrošnik . . .

RAZOČARANJE V KRAJSKI GORI

Kranjska gora, ki je kandidirala za svetovno prvenstvo v smučanju, ki naj bi se vršilo leta 1982 je zgubila precej možnosti, da ji bo dodeljena vloga gostitelja. Lanskega decembra so namreč imeli v Kranjski gori tekmovanje v slalomu za pokal Vitranca, ki je tokrat prvkrat štel kot svetovni smučarski pokal. Nastopila je elita najboljših smučarjev toda tekmovanje se je izjalovilo v neslavni konec.

Organizatorji so preparirali prog z napačnimi sredstvi, čeprav je bil sneg dokaj zadovoljiv in bi lahko na progno navozili še sveže količine. Največjo krivico za razočaranje pa pripisujejo italijanski ekipi, ki ni navajena na mehke proge in se je zato bala slabih rezultatov. Kljub protestom Avstrijcev in Švedov je bila tekma odpovedana in tako je bila razočarana dvajset tisočglava množica, prireditelje pa je veljala polomija Din. 600.000 in verjetno tudi možnost imeti na svojih terenih svetovno prvenstvo.

STIRIKRAT JE POČILO

Član lovske družine Adlešič Ivan Grabrijan iz Velikih sel je 11. decembra položil na dlako 200 kg težkega medveda nedaleč od domače vase. Kosmatinec je obležal šele po četrtem strelu. Ko so medveda obesili, so mu namerili 2,6 metra.

NOVICE OD VSEPOVSOD

ZA OZDRAVLJENJE AMERIŠKE EKONOMIJE

21. februarja je v Avstralijo prispel Mr. Elmer B. Staats, Komptroller-General ZDA. Semkaj je prispel na povabilo Zveze avstralskih računovodij in se je pri nas zadržal dva tedna.

Ob prihodu v Avstralijo je Mr. E. B. Staats, izjavil, da sme svet pričakovati, da bodo ZDA v tem letu stimulirale najmanj 20.000 milijonov ameriških dolarjev.

Pomembna izjava za ozdravljenje ameriške ekonomije, in s tem tudi vrste drugih ekonomij; kajti ameriška ekonomija vodilno vpliva na vso Zapadno Evropo, Avstralijo in Japonsko. Tako je ob tem treba povedati, da je Carterjeva administracija, ko je prejšnji mesec prevzela oblast, izdala dekret, da se v dveh letih stimulira 30.000 milijonov kot injekcija za porast ekonomije.

Po izjavi Mr. E. B. Staatsa je ta dodatni stimulus, sprejet od Kongresa ZDA, potreben zaradi nepredvidenih suš na Zapadni obali ter drastičnega efekta zmrzovanj v letošnji hudi zimi na Vzhodni obali in na področju Juga. V tej hudi zimi je bilo izgubljenih ogromno delovnih ur, po drugi strani pa so prav tako za ekonomijo porazno utrpele energijske rezerve. Kot posledica zmanjšane produktivnosti, se je na tržišču pojavilo naglo naraščanje cen — naraščanje inflacije.

Brezposelnost v ZDA je, po izjavi E. B. Staatsa, strukturalna. "Časopisi so polni oglaševanj za kvalificirana delovna mesta, ni pa povpraševanje po nekvalificirani delovni sili. Nova Carterjeva administracija je sedaj usmerila svoje napore za odpravo brezposelnosti s tem, da je pričela z organiziranjem poklicno izobraževalnih centrov za delavce, ki se žele kvalificirati ter s tem, da sprejema veliko število brezposelnih v državne službe."

K.K.

KITAJSKA — ZASUŽNJENA DEŽELA

Tokrat je v svet prvič prodrl protest od odznotraj Kitajske.

Hongkong — 4.4.77.: Šangajski intelektualci je poslal predsedniku Carterju podpisano pismo, v katerem ga opozarja, naj bi se ameriški predsednik zavzel za kršenje človečanskih pravic na Kitajskem, ne samo v Sovjetski zvezi.

To protestno pismo je prvi takšen opomin, ki je prišel odznotraj Kitajske, in ki opozarja na rojstvo gibanja proti kršenju človečanskih pravic. Do ameriškega predsednika je prispelo preko Hongkonga, kjer je bilo takoj objavljeno v prominentnem "Far Eastern Economic Review". Opomin s Kitajske je s časom sovpadal z akcijo Bele hiše, ko je predsednik Carter sprejel sovjetskega desidenta Vladimira Bukovskega, kateremu je oblubil vso moralno pomoč za zatirane intelektualce onkarj "žlezne zavese".

Kitajski pisec, avtor te peticije, opozarja ameriškega predsednika, naj ne pozabi, da so kitajski intelektualci, kot narod v celoti, prav tako zasužnjeni kot oni v Sovjetski zvezi. Prosi, naj bi se ameriški predsednik zavzel pravtako zanje, kakor za sovjetske borce za človečanske pravice.

Isti avtor v svoji peticiji tudi navaja, da je samo v Šanghaju preko 20 zaporov in podobnih ustanov za politične zapornike . . . Kjer življenje ni človeka vredno . . . Z gremkovo tudi dodaja: mladino iz mestnih šol in univerz prisilno pošiljajo na deželo, kjer z ramo ob rami s kmeti trdo delajo brez vsake mehanizacije in ob slabih prehranah.

KONCENTRIRANA AKCIJA ZA ČRNO AFRIKO

Pred nedavnim se je mudil v Vzhodni Nemčiji Fidel Castro. Tamkaj se je nenačadno dolgo ustavil pred svojim poletom v Moskvo, kjer naj bi rapravljal o vprašanjih Črne Afrike. Dokaj zapletena zadeva za dobronamernega opazovalca! že vzamemo v obzir geografsko lego Kube, kakor tudi V. Nemčije, bi tega skoraj ne mogli verjeti. Poleg geografske lege pa še dodajmo vojaško-političen ter ekonomski pomen teh dveh dežel, in videli bomo "čudež". Ekonomsko so obe deželi, bi rekel, na psu; zatorej čemu rešujejo draga (mislim v dolarjih) gverilska in vojna vprašanja Afrike, ko pa svojih perečih ekonomskih problemov ne morejo nikakor rešiti.

Pri stvari se ne gre samo, da bi rekel, da vzdrževanje nekaj bataljonov kubanskih vojakov v povsem tudi, nepoznati deželi, marveč tudi za vso politično-vojaško angažiranost na povsem drugem kontinentu. Vse to je povezano z ogromnimi stroški. Mi vemo, da je Kuba siromašna, sedaj zelo siromašna dežela. Zatorej nas vsa zadeva tembolj čudi.

Pa poglejmo V. Nemčijo. Tudi njen vzalni odnos do Sovj. Zveze ter njeno ekonomsko stanje, bi nikakor ne smelo narekovati ekspenzijo navzven. o, in če bi opazovalec združil vojaško-političen potencial obeh dežel, Kube ter V. Nemčije, bi vkljub temu ob bilanci vojaško-politične angažiranosti zabeležil znaten primankljaj — seveda v dolarjih —, kajti Afrika še ni v rubeljskem orbitu! Dolarčki za pokole in vojne v Afriki ne prihajajo iz rubeljskega vira!

LOS ANGELES: Delovanje ameriške obveščevalne službe v Avstraliji? Ameriški obveščevalni organ C. Boyce (star 23 let), ki je več časa deloval kot ameriški agent pri zračno-vesoljni firmi TRW, je ob preiskavi (ko je bil osumljen vohunstva za Sovjetsko Zvezo), priznal, da je medtem, ko je bil na tem delovnem mestu, poslal detaljirano poročilo svoje tajne ustanove v Avstraliji A. Leeju, staremu 25 let.

Morda bolj kot za Američane, je za nas Avstralce zanimiv razvoj dogodkov v tej smeri. Izvenredno aktivnost ameriške obveščevalne službe CIA smo Avstralci pričeli čutiti v poslednjem času Whitlamove vlade in bi ne želeli, da bi se kresanje med sovjetsko KGB in ameriško CIA razvijalo prav na tem področju sveta. Kjer se krešajo veliki, majhni vlečemo kratko!

KRIMINAL NARAŠČA

15-tega februarja je končno tukajšnji policiji uspelo ujeti znanega kriminalca Eastwooda. Eastwood jo je namreč že pred časom popihal iz Viktorijskih zaporov, kjer je prestajal dolgoletno ječo zaradi ugrabitev otrok ter učiteljice v aferi Faraday.

No, taisti kriminalec je v tem primeru zaregil isto dejanje. Zopet je napadel solo; v Woorensko šolo je vdrl z orožjem ter od tamkaj odpeljal 9 otrok ter učitelja. Med potjo do skrivališča pa je ugrabil še nadaljnjih 5 odraslih oseb, ki so se na kakršenkoli način približale kombi avtomobilu, v katerem je peljal svoj plen.

Eastwooda so s svojim plenom zavili v zasedi, ki jo je policija zanj nastavila na avtocesti South Gippsland. Premagali so ga in rešili ugrabljence, potem, ko je s policijo premenjal nekaj strelov. Sam je bil ob tem ranjen v nogu.

Nekako čudno zveni za naša ušesa, da se je kriminalcu takega kalibra, kot je Eastwood, sploh podala prilika, da jo je lahko popihal iz zaporov, kaj šele da mu niso bili takoj za petami in mu s tem onemogočili nadaljnje zločine. Brez dvoma bo držalo, da tu kajšnja sodišča vse premilo sodijo takim in podobnim hudo delcem, še hujše pa je, da jim med prestajanjem že tako nizke kazni omogočijo kovanje novih podvigov. Zapor je za premnoge oddih ob televiziji in drugih udobnosti, predvsem pa šola za nove popolnejše podvige.

OPOZORILO PAPEŽA PAVLA

Za velikonočne praznike je papež Pavel pred veliko množico vernikov na trgu sv. Marka v Vatikanu opozoril na rožljanje orožja v svetu. Povdari je, da so sile "moci" še vedno v premoči nad silami "miru" in mirnega sožitja med vsemi narodi.

Ko je Papež vernikom namenil blagoslovljeno oljeno vejico (simbol miru), ni pozabljal omenjati: simptomi in dogajanja v svetu se še vedno bolj nagibajo k uporabi sile v korist močnih, kakor pa dobrobit šibkih in pred močnimi nezaščitenih. Dejal je, da se ta negativna tendenca opaža ne samo v oboroževalni tekmi, ne samo v izkorisčanju političnih prednosti med silami, marveč, še kot nikoli tudi na ekonomskem področju. Velesile, vojaške, politične ali ekonomske, vse bolj izsiljujejo svojo nadmoč in prednost.

ITALIJANSKE "OSVOBOJENE ŽENSKE" SO JEZNE

Sirom Italije preplavlajo protestni mitingi in demonstracije italijanskih takozvanih "feminist". Jezone so zato, ker je glavni tožilec italijanske Justice nekako hotel ublažiti primer Clavdije Caputi s tem, da je podvomil v avtentičnost njene obtožbe. Clavdija Caputi, sama članica feminističnega gibanja v Italiji, je bila namreč pred časom posiljena. Zaradi tega je bil v Italiji sprožen sodni proces, na katerega pa so seveda italijanske feministke gledale nekako iz svojega zornega kota. Dogaja se vse pač v Italiji!

Sodu pa je bilo izbito dno, ko je poleg svojih znanih dvomov, tožilec še obtožil Clavdijo Caputi, češ, da je sama ponarenila telesne poškodbe na sami sebi, da bi tako obtožila tiste, ki so jo zaradi njene pričevanja pred sodiščem ponovno odpeljali v neznano, posilili in telesno poškodovali. Kot italijansko mnenje, tudi nosilci njene Pravice na nekaj takega niso bili pripravljeni, kajti Clavdija ni obtožila, zdaj vdrugič, z golj vzlikovcev, marveč moralno Italije nasploh!

BO BOARD OF WORKS ZNIŽAL SVOJ PRORAČUN?

Pooblaščenec Board of Works (ustanove, ki v Viktoriji skrbi za vodo, kanalizacije . . .) g. Reg Macey je na sestanku le-te ustanove podal predlog, naj bi v bodočem finančnem letu znižali svoj proračun s tem, da bi črtali nekaj na novo projektiranih del. G. Macey predlaga, naj bi svoje nove dejavnosti obdržali v višini lanskega proračuna 149 milijonov dolarjev in ne k temu dodali še novih 8 milijonov dolarjev. Pooblaščenec Board of Works podkrepil svoj predlog z znatno zvišanimi pristojbinami lastnikov zemljišč v tem letu in ne želi, da bi v prihodnjem letu pristojbine še zvišali.

Kakorkoli, če bo pooblaščenec predlog sprejet, ali ne, slovenski (kot tudi vsi ostali) lastniki zemljišč bomo končen sklep v tej ali oni oblici občutili. Slovensko reklo pravi: Za manj denarja, manj muzike!

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

PUTNIK

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

72 SMITH STREET, COLLINGWOOD, VIC., 3066

Telefon : 419-1584 in 419-2163

Rešujemo vse potovalne probleme za obisk domovine ali drugih delov sveta.

Redni poleti v domovino štirikrat na teden!

Z nami se morete pogovoriti v domačem jeziku glede raznih potovalnih informacij, glede rezervacij, potnih listov in viz. Obrnite se na nas po telefonu, pismeno ali z osebnim obiskom naše pisarne. Radi in hitro Vam bomo ustregli.

PUTNIK — SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

Ivan Gregorich

(že od leta 1952 v Avstraliji na uslugo vsem, ki žele potovati)

Po urah:

Paul Nikolich, Nada Nakova, 48 Pender Street, Thornbury, Vic. 3071 — Tel. 44 6733

Ivan Gregorich, 1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109 — Tel. 842 1755

DROBNE VESTI

GENEVA: Mednarodna Organizacija Dela opozarja, da bo brezposelnost, sploh v industrijskih deželah, v bodoče še naraščala ter da bo dosegla katastrofalen višek nekako koncem tega desetletja. Taista organizacija je izdala tako pesimistično poročilo na podlagi več ko enoletnega študija svojih ekonomskih strokovnjakov, kateri so proučevali ekonomske, socialno politične in energetske probleme, pred katerimi danes stojimo.

GENEVA: Gospod Anthony, vodja Australian Country Party, se je na Mednarodni Organizaciji za sladkorne rezerve in cene zavzemal, naj bi se mnednarodna cena sladkorja dvignila na 30 cent za kg. Razumljivo: Avstralija izvaja sladkor in povečanje cene sladkorju bi tako pomenil znaten priliv denarja v žepi kmetičkih pridelovalcev trstike v Avstraliji. Ne vemo pa, kako bi na nove cene, če bi bile sprejete, gledalo mestno, potrošniško prebivalstvo.

ISLAMABAD: Avstralija je ponudila Pakistanu 2.5 milijona dolarjev pomoči za izgradnjo nove cestne arterije (1.840 km), ki bi povezala severni del Pakistana od Peshavarja do Karachija na jugu.

MADRID: Kralj Juan Carlos je po smrti znanega španskega diktatorja Franca, uvedel že prenekatero politično-socialno reformo. Tako je sedaj s svojim dekretem razpisal prve zares svobodne volitve v Španiji po 40-letni diktaturi. Kralj je določil 15 junij za dan volitev.

AUCKLAND: "Avstralska tragika" — kot jo vidi Mr. Muldoon, liberalni predsednik novozelandske vlade. "Avstralski federalni sistem", pravi novozelandski premier, "je prava mora za Avstralce. Ne bi želel, da bi tudi Nova Zelandija sprejela enaki upravni sistem". Taisti predsednik dodaja, da je v modernem svetu samo še en upravni sistem slabši od Avstralskega in to je sistem ZDA. Novozelanskemu predsedniku namreč ne ugaja avstralski parlament z nadzgradbo našega Senata, ter zopet z nadzgradbo Konstitucije. Morda pa je pozabil omeniti še države v državi, vse Guvernerje, vedno lačne parlamentarce in nasploh ves balast, ki bremenii žepi davkoplăevalcev.

LONDON: Od britanske vlade določeni strokovnjaki, ki naj bi proučili pritožbe o kršenju zračnega hrupa, so podali poročilo, ki popolnoma soglaša s tistimi, ki opazirajo na pretirani hrup letala Concorde, ko le-ta vzleta, ne pa tudi ko pristaja, kot bi pritožniki želeli. Strokovnjaki so več mesecov merili hrup angleško-francoskega le-

tala Concorde ter ga primerjali s hrupom vseh drugih tipov letala na letih iz Londona v Washington ter Bahren. Rezultat je bil katastrofalen za Concorde.

LONDON: Vraževerni C. Chaplin, znan filmski komik izpred in po drugi svetovni vojni, je še vedno živ, čeprav mu je Ciganka, ko je bil star 20 let prerokovala, da bo ob 80 letu iztaknil pljučnico, kateri bo podlegel. No, zares, danes ob 88 letu je zares staknil močno gripo, vendar pričakuje, da bo že po nekaj dneh korajžno skočil s postelje.

WASHINGTON: Ameriški predsednik Carter je v sredini meseca aprila pozval vse Amerikance, naj jemljejo resno opozorila strokovnjakov, ki opazirajo k štednji energetskih goriv. Dodal je, da bo človeštvo, če se bo izogibalo strokovnim opozorilom o štednji z gorivom, doživel stransko katastrofo že v kakem desetletju. Kot nujen ukrep, opozarja ameriški predsednik, je, da vsaj za nekaj odstotkov že danes zmanjšamo uporabo goriva, da zmanjšamo vsaj za polovico kvoto importiranega goriva, to je od levela 16.0 milijonov sodov na dan. Da ustvarimo rezervo vsaj 1.000 milijonov sodov, kar naj bi pomenilo 6-mesečno ameriško potrošnjo; da razširimo proizvodnjo premoga vsaj trejtine na 1.000 milijonov ton na leto; da klimatsko izoliramo vsaj 90% svojih domov, ter končno, da sistematično pospešimo uvedbo solarno energetskega sistema ogrevanja v čim več novo zgrajenih zgradb.

CANBERRA: Avstralski federalni parlamentarci so prav v tem času pričakovali znatno povišanje svojih plač, naključ teemu, da so njihove plače v levelu s parlamentarci drugih dežel znatno nadvisoke. Vendar, izgleda, ne bo nič s povišanjem, ker je federalna vlada na tem, da za tri mesece zmrzne vse plače, kakor tudi cene. Po drugi strani pa je vspodbudno, da podporo brezposelnosti ne bodo zmrznili, čeprav bi po marsikomu zares upravičeno lahko tudi odvzeli. Resnično brezposelnim ne gre trgati še tistega majhnega dohodka, ki ga prejeme od davkoplăevalcev, lenuhom in ovinkarjem pa bi veljalo tako pomembla popolnoma ustaviti.

WASHINGTON: Vrhovno sodišče ZDA je zavrnilo prošnjo Mansona (ter njegovih treh "članov familije") ki so bili pred leti obsojeni na dosmrtno ječo zaradi grozotnih kulturnih umorov), za obnovno procesa. Obsojeni so verjeli, da je napočil čas, ko bo ameriška razrahljana družba in njih sodišča bolj milo sodila seksualno-kulturnim grozotom.

BEOGRAD: Po poročilu beografskega časopisa "Novosti" je danes v republiki Srbiji registriranih 15.000 uživalcev matil, seveda so pa še neregistrirani primieri. Isto list tudi povdarda, da je povrhu vsega tega še nad 45.000 mladincev in mlačink med 12-tim in 20-tim letom, ki samo občasno uporabljajo nekoliko mehkejša matila.

LONDON: Iz londonskih vir je prišla bajeslovna vest: Marlon Brando, filmski igralec, je v pičilih 12-tih dneh zasluzil nič več in nič manj kot 3.9 milijona dolarjev — pri filmu "Superman". Čedna vstopica, kajne? Naj ne omenjam tistih milijončkov, ki jih je iztržil že pred tem filmom, in najnovejšega kontraktu za dvoletno ameriško serijo "Indian", za kar bo zopet prejel 15.6 milijončkov dolarjev. Življenje je lepo. Moraš pa biti "Superbrando"!

Z. BERLIN: V Zapadnem Berlinu so prišli do popolnoma nove ideje, kako sondirati (bazično podlagati) svoje ceste v gradnji. Hočejo ubiti dve muhi hkrati: znebiti se odvečne zaloge uporabljenih avtomobilskih gum, katere bodo koristno uporabili za bazično tlakovanje svojih novih cest. Gume najbi bile odlična podlaga za nadzgradbo gramoza in končno katrama!

Suzan so potem napotili v Mesto Boston, v državi Connecticut, kjer je preživel eno leto, kot "hčerka" eni tamnošnjih družin in študirala na eni tamnošnji šoli. (Toda upajmo, da nam bo o svojem bivanju tam Suzan malo sama opisala, vsaj tako je obljubila).

Po povratku v Avstralijo je Suzan vzelo tri meseca študija, da je položila H.S.C.

Zelimo ji, da bo tudi v naprej, v pripravi za svojo zdravniško kariero tako uspešna.

Spoštovani čitatelji!

Uredništvo "Vestnika" se upravičuje za veliko zamudo izdaje tokratne številke lista. Zataknilo se je pri tiskarju! Upajmo, da nam bo "Vestnik" v bodoče kot mesečnik bolje služil!

Uredništvo

Izlet skupine upokojencev SDM na Dandenong

PISMO

Dan se je nagnil v večer in čudovita zarja se je razpela na nebnu. Že dolgo nisem bila doma pri mami, zato sem tega večera še toliko bolj čutila, kako sem jo pogrešala. Odrasla sem, imam svojo družino, a vendar se pri materi počutim tako majhno. Iz mesta sem za en dan pobegnila k nji, da bi se otresla skrbi in vsakodnevnih težav in težavic. Klepetali sva, obujali spomine in tako je dan hitro minil. Pripravila sem se, da grem na vlak.

"Pojdi v sobo," mi je dejala mati, "in vzemi knjigo, o kateri sva govorila. Preberi jo, boš videla, kako lepa je!"

Šla sem in poiskala v omari knjigo, Ko sem jo hotela dati v mrežo, je iz nje padlo pismo. Pogledala sem naslov; bil je mamin. Pisava . . . pisava je bila moja, še otroška, neizpisana. Odprla sem staro zmečkano pismo in ga pričela brati. Skoraj nisem mogla verjeti, da sem ga res napisala jaz sama. Srce mi je pričalo razbijati. Pismo me je potegnilo v preteklost . . .

Več otrok nas je bilo. Oče in mati sta bila skrbna in varčna. Čeprav je bil v službi samo oče, sta poskušala vse nas spraviti k "belemu kruhu" kot sta večkrat dejala. Vsi otroci smo se šolali, kar v tistih časih ni bilo počenic. Bili smo revni, a mati je znala tako urediti, da smo bili vedno čisti in negovani.

Ko sem odšla v Ljubljano, sem bila starca 15 let. Z mladoletno preobčutljivostjo sem opazovala sošolke iz mesta in bolelo me je, ko sem se primerjala z njimi: one lepo oblecene, jaz podježlanka v predelanah, neokusnih oblekah. V tistem času sem vsa ogorenčena pisala pismo, polno očitkov. Napisala sem celo, zakaj sem na svetu, če me ne morejo pošteno oskrbeti.

To pismo sem držala v rokah. Bilo je zmečkano, na njem so se poznale sledi solz.

Strahotno sram me je bilo. Kaj ni-

sem ravno danes tožila materi, da mi 14-letna hči, ki je prav ničesar ne manjka, iz dneva v dan bolj nesramno očita nazadnjaštvo, nerazumevanje, da mi očita, zakaj sem jo rodila?

In mati? Samo pogledala me je. V njenih očeh so bile solze, ko mi je odgovorila: "Vidiš, vse, kar sem morala prestati jaz, moraš tudi ti." "Ampak jaz vendar nisem bila nikoli tako nesramna do tebe!" sem ji odvrnila.

"Otrok nikoli ne razume matere tako kot lahko ona njega", je dejala mati.

To se je zgodilo pred nekaj urami. Takrat nisem nič vedela o pismu v knjigi. Bilo je edino ohranjeno od vseh, kar sem jih ji pisala. Kdo ve, kolikokrat ga je prebirala, koliko solz je potočila zaradi brezsrečnih, surovih očitkov? Moja mati, ta tiha, skromna ženica, vsa potrežljiva in mirna!

Obrisala sem si oči, vtaknila pismo nazaj v knjigo in jo postavila v omaro.

Zunaj je zarja izgubljala sijaj. Nebo je temnelo in samo še na robu hribov je žarel zlat trak luči.

Mati me je čakala na pragu pred hišo. "Ne boš vzela knjige?" me je vprašala.

"Ne! Jo bom raje kdaj drugič."

Materin zguban obraz je izražal začudenje. Prijela sem jo za roko. "Pojdi malo z menoj proti postaji."

Zaklenila je hišo in sli sva po cesti. Dolgo sva bili tiho. V prsih me je tiščala bolečina. Ko sva se poslovili, se je zahvalila za obisk. Planila sem v jok.

"Kaj si nesrečna? Je kaj narobe?" me je vprašala mati.

"Nič ni . . . ti bom že drugič vedala . . ."

"Še dolgo sem potem na vlaku brišala solze. Bile so le majhno povračilo za tiste, ki jih je potočila mati nad mojim pismom.

(Dolenjski list)

J.S.